

I Skrivelse af 10. ds. giver Justitsministeren Meddelelse om Fremsættelse i Folketinget af: Forslag til Lov om Indbetaling i Statskassen af en Del af Politikassernes Midler og Forslag til Lov om Ændring i Lov om Ligbrænding af 1. April 1892.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 121 af 20. April 1906 om et midlertidigt Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. v. af 29. December 1857, jfr. Lov Nr. 75 af 1. April 1908.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 194 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C., Sp. 21—22) *samt dets Overgang til tredie Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Københavns Kommune.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2417 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

L. Kristensen: Efterhaanden som Udgifterne stige stærkere og stærkere, bliver det mere og mere nødvendigt at lægge Byrden paa de stærkeste Skuldre, lægge den der, hvor Skatteevnen er størst. Det foreliggende Lovforslag tilsigter jo en ret stor Forandring i Skatteforholdene i København. Forslaget gaar væsentlig ud paa tre Ting, en Frigivelse af Skatteprocenten, Paaligning af Indkomstkatten efter stigende Skala samt Indførelse af en Formueskat. Da mit Parti anerkender disse tre Grundprincipper, hilse vi For-

slaget med Tilfredshed, og vi ville bidrage vort til Sagens videre Fremme. At der overfor en saa indgribende Lov som denne kan være delte Meninger, er jo paa Forhaand givet, og der er heller ingen Tvivl om, at Forslaget kan forandres paa forskellige Punkter, uden at der sker nogen Skade derved. Men kan man først blive enig om Grundprincipperne, maa man jo i det kommende Udvalg nok kunne enes om de nødvendige Forandringer.

Med Hensyn til Frigivelsen af Skatteprocenten kan jeg ikke se rettere, end at det er ganske rimeligt, at Kommunalbestyrelsen i København faar Lov til at dække sine løbende Udgifter paa samme Maade, som Skik og Brug er i de øvrige Kommuner i Landet, nemlig ved at Skatten stadig paalignes i Forhold til de bevilgede og paabudte Udgifter. Jeg tror, at det er den bedste Maade til at skaffe en økonomisk Kommunalbestyrelse. Er der noget, Vælgerne lægge Mærke til, er det forhøjede Skatter, og det kan saa bidrage til, at de komme til at spekulere over, om der ikke kunde spares enten her eller der. I Amsraadet give vi meget sjældent Tilladelse til, at løbende Udgifter dækkes ved Laan, og Tilladelse gives kun under ganske særlige Forhold og under den Betingelse, at Laanet skal afdrages i Løbet af ganske faa Aar. I det hele taget tror jeg, at vi skulle noget mere bort fra at leve paa Laan, undtagen hvor det drejer sig om at fremskaffe rentable Samfundsværdier. Jeg vil derfor hellere være med til at bestemme, at der hvert Aar skal paalignes saa meget, at de aarlige løbende Udgifter kunne dækkes deraf, end til at fortsætte med de nuværende Forhold, hvor man saa at sige tvinger Kommunen til at laane.

Den i Slutningen af § 5 foreslaaede Skala for Indkomstkattens Procent anser jeg for meget tilfredsstillende. Af den skattepligtige Indtægt paa 800 Kr. er Procenten 0,6, af 125,000 er den 4,8 eller 8 Gange saa høj som den laveste Skatteprocent. I Loven om Statsindkomstkatten er Forholdet mellem den mindste og den største Skatteprocent som 1 : 3, og dog er Ligningsforholdet efter denne Lov en Del bedre for de smaa Skatteydere end efter nærværende Forslag paa Grund af de ikke saa lidt forskellige Afdragsregler. Opstiller man en Sammenligning mellem 2 Familier, der bestaa af Mand, Kone og 2 Børn, af hvilke den ene har en Indtægt paa 1,200 Kr., den anden paa 12,000 Kr., ville de efter nærværende For-